

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a Lehner Ügyvédi Iroda (..... ügyintéző ügyvéd: dr. Lehner Katalin) által képviselt **zRt.** felperesnek a jogtanácsos által képviselt **Országos Rádió és Televízió Testület** (1088 Budapest , Reviczky u. 5.) alperes ellen médiaügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indított perben a Fővárosi Bíróság 2006. évi szeptember hó 14. napján kelt számú ítélete ellen az alperes által 5. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t :

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatja és a felperes keresetét elutasítja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (azaz Harmincezer) forint első- és másodfokú perköltséget.

A kereseti és fellebbezési illetéket az állam viseli.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes a 2006. február 22-én kelt számú határozatában megállapította, hogy a felperes 2005. november hónapban három alkalommal megsértette a rádiózásról és televíziózásról szóló 1996. évi I. törvény (a továbbiakban: Rttv) 15.§-ának (1) bekezdésében foglalt rendelkezést, ezért az Rttv. 112.§ (1) bekezdés a/ pontja alapján felhívta a felperest a sérelmezett magatartás megszüntetésére. Indokolása szerint a felperes az Rttv. 2.§-a 41. pontja értelmében önreklámot tett közzé azáltal, hogy meghatározta az általa sugárzott műsorok nézettsége növekedését, és köszönetét fejezte ki nézőinek hűsége miatt, így népszerűsítve a szolgáltatását. A nézettségi adatok ismertetése alkalmas lehet a műsorszolgáltatónak a televíziós

reklámpiacon elfoglalt helye befolyásolására. Az elhangzottakat a reklám közzétételére vonatkozó Rttv. 15.§-ának (1) bekezdése értelmében kellett volna közzétenni.

A felperes keresete kapcsán az elsőfokú bíróság megállapította, hogy a felperes a jogszabálysértést nem követte el. Az alperesi hatóság által csatolt videokazettán látottakat értékelve arra az álláspontra helyezkedett, hogy az alperes az elhangzottak alapján a műsorszolgáltató saját pozitívumaira hivatkozással, a saját maga által nyújtott szolgáltatások igénybevételére vonatkozó felhívást tekintette reklámnak, ugyanakkor az Rttv. 2.§-ának 41.pontja egyértelművé teszi, hogy az ellenszolgáltatáson túlmenően csak műsorszám minősíthető reklámnak, a műsorszám fogalmát pedig, az Rttv. 2.§-ának 28. pontja határozza meg. Összevetve a törvényi definíciót a képernyőn megjelenő és hallható közlésekkel arra a következtetésre jutott, hogy sem a képernyőn pár másodpercig látható feliratok - új színek és új arculat -, illetve a bemondók által elmondottak nem feleltethetők meg az Rttv. 2.§ 28. pontja szerinti műsorszámnak. Nem vitatta, hogy a látottak és a hallottak a felperesi műsorszolgáltató szolgáltatásainak igénybevételére hívnak fel, tehát tartalmilag közel állnak az Rttv. 2.§ 41. pontjában megfogalmazott reklámfogalomhoz, azonban a reklám törvényi definícióinak több eleme is hiányzik a közöltek esetében. Utalt arra, hogy a Legfelsőbb Bíróság Kf.IV.37.884/2000/5. iránymutató döntésében rámutatott arra, hogy az Rttv. a részletes fogalom meghatározás talaján áll, következésképpen a törvény kiterjesztő értelmezése a törvényalkotó szándékával ellentétes eredményre vezetne. Erre tekintettel úgy ítélte meg, hogy az Rttv. rendelkezéseinek kiterjesztő értelmezése sem a műsorszolgáltató javára, sem a műsorszolgáltató hátrányára nem szolgálhat, ezért a Polgári perrendtartásról szóló 1952 évi III. törvény (továbbiakban: Pp.) 339.§-ának (1) bekezdésének értelmében az alperes határozatát hatályon kívül helyezte, és mivel az eljárás hivatalból indult, szükségtelennek ítélte az új eljárás lefolytatására kötelezni az alperest.

Az elsőfokú bíróság ítélete elleni fellebbezésében az alperes az elsőfokú ítélet megváltoztatását kérte annak megállapítása mellett, hogy a felperes a határozatban foglalt időpontban megsértette az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdésében foglaltakat, kérte, hogy ebben a körben a felperesi keresetet utasítsa el, egyebekben hagyja helyben az elsőfokú ítéletet. Álláspontja szerint az ítélet nem megalapozott abban a vonatkozásban, mely szerint a jogsértés megállapítása mellőzhető. Fenntartotta, hogy a nézettségi adatok rendkívül nagymértékű növekedésnek ismertetése egyértelműen alkalmas arra, hogy a műsorszolgáltató népszerűsítse magát, formálja a róla alkotott képet, ösztönözze a nézőket, hogy a szolgáltatásait igénybe vegyék. A tárgyi esetben a reklámnak egy speciális fajtájáról, az önreklámról van szó, az önreklám esetében az Rttv. 2.§-ának 41. pontjában meghatározott ellenérték, vagy ellenszolgáltatás nyújtása nem értelmezhető, nem releváns, hiszen a műsorszolgáltató saját magát reklámozza, ezért is speciális reklám. A Legfelsőbb Bíróság döntése egyedi eset kapcsán keletkezett, és a jelen ügyben egyéb szempontok vizsgálata is kiemelten fontos lehet, nevezetesen az, hogy az elsőfokú ítéletben végigvezetett logika elfogadásával a műsorszolgáltatóknak teret engedne

a perbeli esethez hasonló módon való arculatnépszerűsítéshez, illetve önreklámozási tevékenységhez.

A felperes a fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. Álláspontja szerint a Rttv. rendelkezései szerint nem lehet reklám az a bemutatott „anyag”, amely az Rttv. 2.§-ának 28. pontja alapján nem minősül műsorszámnak és az Rttv. 2.§-a 41. pontja alapján a közzétételért nem kap ellenszolgáltatást. Az adott helyzetben elhangzottak azért sem tekinthetők reklámnak, mert egyrészt nem ösztönöz külön műsor nézésére, másrészt a műsor sugárzása nem az a fajta igénybe vehető szolgáltatás, amelyre az Rttv-ben reklám definíciója utal az áruszolgáltatás fogalom alkalmazása során. Az alperes érvelésével ön maga dönti meg saját álláspontját, ugyanis ha nincs műsorszám, nincs ellenszolgáltatás és nincs „eladandó áru, szolgáltatás” sem, tehát végképp nem állapítható meg az, hogy a felperes reklámot adott volna közzé. Ha pedig a közzétett felirat nem reklám, akkor nem minősülhet önreklámnak sem. Hangsúlyozta továbbá, hogy a felperesi kijelentés nem népszerűsíti a csatornát, mindössze tényt közöl, azaz nem alkalmas népszerűsítésre, nem ösztönöz semmire, nem kíván elérni semmiféle hatást. Az inkriminált felirat közzétételének időszakát megelőző hónapokban a felperes teljes arculatváltást hajtott végre, ennek keretében módosult a lógója, a program színei, a televízió hangja stb. A felperesi közlés nem más, mint az arculatváltás egyik eleme, az egyes műsorszámokat elválasztó csatornajelzés, amely egyebek között rögzíti azt a tényt, hogy a felperes műsorát hányan nézik, emellett köszönetet mond a csatorna nézőinek, olyan műsorszignál, amely az Rttv. 2.§ 1. pontja alapján műsorszámnak nem minősülő információnak tekintendő. A műsorszámnak nem minősülő információ és a bemondónak műsorszámhoz közvetlenül nem kapcsolódó közlése nem minősülhet reklámnak illetve önreklámnak.

Az alperes fellebbezése alapos.

Az elsőfokú bíróság a helyesen megállapított tényállásból helytelen következtetést vont le, ezért tévesen alkalmazta a jogszabályt, és helyezte hatályon kívül az alperes határozatát, döntésével a másodfokú bíróság nem értett egyet.

Az Rttv. 2.§-ának 41. pontja szerint reklám az ellenérték vagy ellenszolgáltatás fejében közzétett műsorszám, amely megnevezett vagy ábrázolt áru, szolgáltatás, jog és kötelezettség értékesítését vagy más módon történő igénybevételét, illetve a reklámozó vállalkozás vagy a műsorszolgáltató által kívánt más hatás elérését segíti elő. Reklám az önreklámozás céljára felhasznált műsoridő a 28/A. pontban meghatározott műsorelőzetes kivételével.

Az Rttv. 2.§-ának 27. pontja szerint a műsoridő: a műsorban - valamely meghatározott időszak folyamán - közzétett műsorszámok együttes időtartama, míg a 28. pontban a műsorszámot akképpen határozza meg, hogy hang vagy kép, illetve ezek összekapcsolódó - zárt egységet alkotó, vagy önálló részekből zárt egységbe szerkesztett - együttese, amely együttes egészét egyedileg megjelölő főcím, szükség szerint további megkülönböztető jelzés, illetőleg a befejeződést jelző közlés határol.

Az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdésének a/ pontja kimondja, hogy reklámot, közérdekű közleményt, jótékonyági felhívást, politikai hirdetést e jellegének a közzétételt közvetlenül megelőző és azt közvetlenül követő megnevezéssel akusztikus módon elkülönítve alapvetően blokkokban kell közzétenni.

Az érintett műsorszám reklám mivoltának megállapítása jogalkalmazói, jogértelmezési feladat. A határozat indokolásából kitűnt, hogy e minősítésre az Rttv. 2.§-ában meghatározott feltételek közül melyek megléte adott alapot. Tévedett az elsőfokú bíróság, amikor elfogadta azt a felperesi álláspontot, miszerint az elhangzott felhívás a törvényi tényállás egyik elemét nem merítette ki, mivel nem műsorszám keretében került adásba a kifogásolt szöveg.

A Fővárosi Ítéltábla a videokazettát megtekintve az elsőfokú bíróságtól eltérő álláspontra jutott, hiszen a felperes több alkalommal ismételte meg a műsorszolgáltatása felmérésének kedvező eredményét, önreklámozásra fordította a műsoridejét, hiszen a képi megjelenítéssel és a bemondók által elhangzottakkal népszerűsítette műsorszolgáltatását, további igénybevételre ösztönözve a nézőket. Az pedig, hogy az elhangzottak műsorszámnak tekinthetők, nem lehet vitás, hiszen a képi megjelenítés és elhangzottak zárt egységet alkottak, bár annak megnevezése és elkülönítése nélkül, de éppen ebben valósult meg a jogsértés, hiszen az Rttv. 15.§-ának (1) bekezdése szerint kellett volna megnevezni és közzétenni.

A kifejtettek alapján nem osztotta a Fővárosi Ítéltábla a felperes ellenkérelmében előadottakat, köztük azt sem, hogy az elhangzottak az Rttv. 2.§-ának (1) bekezdésében meghatározottak szerint egyéb műsorszámnak nem minősülő információ lenne, mivel nem csupán az új műsorszignál bemutatása történt, hanem azon túlmenően reklámértéknek megfelelő többletelemet is tartalmazott.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítéletet megváltoztatta, és a felperes keresetét elutasította.

A pernyertes alperes első és másodfokú eljárásban felmerült költségének a megfizetésére a Fővárosi Ítéltábla a Pp. 78.§-ának (1)-(2) bekezdése alapján kötelezte a felperest, míg a felperes személyes illetékmentessége folytán a kereseti és fellebbezési illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM. számú rendelet 14.§-a alapján az állam viseli.

Budapest, 2007. évi március hó 8. napján

Dr. Rothermel Erika sk. tanácselnök
Huszárné dr. Oláh Éva sk. bíró

Dr. Losonczy Erzsébet sk. előadó bíró

A kiadmány hitel  l: